ECLI:LV:RLPT:2019:0829.C29292318.6.S
Lieta Nr. C29292318
Lietas arhīva Nr. C – 0823 – 19/22

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019.gada 29.augustā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese I.Rubina
rakstveida procesā izskatīja civillietu biedrības "/Nosaukums A/" vienkāršotās procedūras prasībā par naudas piedziņu pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību (turpmāk – SIA) /Nosaukums B/.

Aprakstošā daļa

2018.gada 26.februārī biedrība "/Nosaukums A/" cēlusi Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā prasību pret SIA /Nosaukums B/ par naudas piedziņu, lūdzot piedzīt no atbildētājas apsaimniekošanas maksas un komunālo maksājumu parādu 861,71 EUR, likumiskos nokavējuma procentus 51,36 EUR, kopā 913,07 EUR, kā arī valsts nodevu 136,97 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 EUR, kā arī atzīt prasītājas tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos nokavējuma procentus 6% gadā no pamatparāda summas līdz sprieduma izpildei.

Prasības pieteikumā norādīti tālāk minētie argumenti.

Saskaņā ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas Zemesgrāmatu nodaļas nodalījumu Nr./numurs/, atbildētājai piederēja nekustamais īpašums /adrese/.

Pamatojoties uz 2011.gada 16.marta dzīvokļu īpašnieku kopsapulces protokolu par nekustamā īpašuma /adrese/ (vēlāk mainīta adrese uz /adrese/) pārvaldīšanas tiesību nodošanu biedrībai "/Nosaukums A/", prasītāja 2012.gada 29.martā noslēgusi Kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanas līgumu, kurā noteiktas mājas pārvaldītāja un dzīvokļu īpašnieku tiesības un pienākumi.

Kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanas līgumu 6.1.3.punktā noteikts dzīvokļu īpašnieku pienākums savlaicīgi maksāt par saņemtajiem pakalpojumiem.

Atbildētāja maksājumus neveica, kā rezultātā atbildētājai ir izveidojies apsaimniekošanas un pārvaldīšanas maksas un komunālo pakalpojumu maksājumu parāds par laiku no 2016.gada 29.septembra līdz 2017.gada 28.aprīlim 861,71 EUR apmērā.

Par maksājumu neveikšanu prasītāja par laiku no 2016.gada 28.septembra līdz 2018.gada 1.janvārim saskaņā ar Civillikuma 1757.pantu aprēķinājusi likumiskos nokavējuma procentus 51,36 EUR.

2017.gada 10.novembrī un 2018.gada 18.janvārī atbildētājai nosūtīti pirmstiesas brīdinājumi, kurus atbildētāja ir saņēmusi, taču uz tiem nav reaģējusi un parāda samaksu nav veikusi.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1760., 1765.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10., 13. un 16.pantu un Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 5.pantu.

2018.gada 7.maijā tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi par prasību, kuros norāda prasību neatzīst pilnā apmērā. Paskaidro, ka SIA /Nosaukums B/ netika noslēgusi līgumu ar biedrību "/Nosaukums A/", jo visus komunālos pakalpojumus turpināja saņemt un turpināja izmantot dzīvokli iepriekšējā īpašniece /pers. A/, kurai ar biedrībai "/Nosaukums A/" bija noslēgts apsaimniekošanas līgums, kurš netika lauzts. Rēķini tika izrakstīti uz /pers. A/ vārda, tālab atbildētāja rēķinus apmaksāt nevarēja. Paskaidrojumiem atbildētāja pievienojusi pieteikumu par noraidījuma pieteikšanu tienesei.

2018.gada 28.maijā tiesā saņemta prasītājas atsauksme uz atbildētājas paskaidrojumiem, kuros norādīts, ka atbildētājas iebildumi ir nepamatoti. Norāda, ka saskaņā ierakstiem zemesgrāmatu nodaļas nodalījumā Nr./numurs/, atbildētājai īpašuma tiesības uz īpašumu tika reģistrētas 2016.gada 20.jūlijā, savukārt atbildētājas īpašuma tiesības izbeidzās atsavinot to 2017.gada 13.martā uz pirkuma līguma pamata, par ko tika izdarīts ieraksts zemesgrāmatā 2017.gada 21.martā. Atbildētājas minētie apstākļi par to, ka rēķini ir izrakstīti uz /pers. A/ vārda neatbilst patiesībai, kas redzams no lietā pievienotajiem rēķiniem par laika periodu no 2016.gada septembra līdz 2017.gada aprīlim. Nav nozīmes atbildētājas norādei, ka dzīvokli turpināja lietot /pers. A/, jo prasītājai nav pienākums zināt, kādas personas lietoja atbildētāja īpašumu brīdī, kad atbildētājs bija īpašnieks. Īpašums ir absolūta tiesība, un ikvienai trešajai personai ir pienākums atturēties no īpašuma aizskaršanas, tādēļ atbildētājai kā īpašniekam bija ir tiesība aizliegt jebkurai citai personai ietekmēt viņa lietu. Dzīvokļa īpašuma likums nosaka tieši īpašnieka, t.i., atbildētājas pienākumu norēķināties ar prasītāju par sniegtajiem apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem laika periodā no 2016.gada 20.jūlija līdz 2017.gada 21 .martam.

Atsauksme pamatota ar Civillikuma 927.pantu un Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pantu.

Atbilstoši Civilprocesa likuma $30.^3$ nodaļā noteiktajai kārtībai civillieta tiek izskatīta rakstveida procesā, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē.

2018.gada 7.maijā tiesā saņemtajos atbildētājas paskaidrojumos par prasību, atbildētāja ir norādījusi, ka vēlas, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē, taču nav norādījusi lūguma pamatojumu.

Tiesa, izvērtējot atbildētājas lūgumu par lietas iztiesāšanu tiesas sēdē, atzīst, ka lietas iztiesāšana tiesas sēdē nav nepieciešama šādu apsvērumu dēļ.

Civilprocesa likuma $250.^{26}$ pants nosaka, ka tiesa, ievērojot šajā nodaļā paredzētos izņēmumus, iztiesā lietu tiesas sēdē, ja ir saņemts puses

pamatots lūgums un tiesa atzīst par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē. Tiesa var lietu iztiesāt tiesas sēdē arī pēc savas iniciatīvas. Ja tiesa atsaka lūgumu iztiesāt lietu tiesas sēdē, to norāda spriedumā.

Ņemot vērā, ka atbildētāja savu lūgumu par lietas iztiesāšanu tiesas sēdē nav pamatojusi, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lūgums ir noraidāms.

Atbildētājas lūguma noraidīšana nav vērtējama kā Civilprocesa likuma 74.pantā noteikto procesuālo tiesību un pienākumu aizskārums, jo lietas izskatīšana rakstveida procesā neierobežo pušu Civilprocesa likuma 74.pantā noteiktās tiesības.

Tā kā tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, par ko lietas dalībniekiem ir savlaicīgi paziņots, 2019.gada 13.martā nosūtot pusēm uz to norādītajām e-pasta adresēm paziņojumu par lietas izskatīšanas vietu un laiku un sprieduma saņemšanas iespējām.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 29.augusta lēmumu nolemts nepieņemt SIA "/Nosaukums B/" pieteikto noraidījumu tiesnesei Inesei Rubinai.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, tiesa secina, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 10.panta pirmo daļu, puses savas tiesības realizē sacīkstes formā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt, saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu, pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Civillikuma 1402.pantā noteikts, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Dzīvokļa īpašuma likuma 10. panta 1., 2. un 3. punktā noteikts, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā, segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13. pantā noteiktajā kārtībā, norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana).

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 13. panta pirmo un otro daļu dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā (..).

2011.gada 16.marta dzīvokļu īpašnieku kopsapulces protokols (lietas 19.lapa), 2012.gada 29.marta Dzīvojamās mājas /adrese/, Kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanas līgums (lietas 11. – 15.lapa) un Rīgas pilsētas būvvaldes lēmums Nr. BV – 17 – 187 – ls (lietas 3. – 49.lapa) apliecina, ka prasītājas pārvaldīšanā atrodas dzīvojamā māja /adrese/.

No Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas Zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr. /numurs/ nodalījuma noraksta izdrukas redzams, ka atbildētāja, pamatojoties uz 2016.gada 14.jūlija pirkuma līguma pamata ieguvusi dzīvokļa īpašuma /adrese/ īpašuma tiesības. Pamatojoties uz 2017.gada 13.marta pirkuma līgumu atbildētājas īpašuma tiesības izbeigušās. Jaunais īpašnieks reģistrēts 2017.gada 21.martā.

Pamatojoties uz minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājai uz likuma pamata, neatkarīgi no tā, ka atbildētāja nav noslēgusi pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgumu, ir pienākums maksāt par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, kā arī sniegtajiem komunālajiem pakalpojumiem par laiku, kad atbildētāja bija dzīvokļa /adrese/ īpašniece.

Tiesa atzīt par nematotu atbildētājas iebildumu, ka dzīvokli turpināja izmantot iepriekšējā īpašniece /pers. A/, jo Dzīvokļa īpašuma likuma 10. pants nosaka tieši īpašnieka pienākumu piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā, segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus, norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana).

Saskaņā ar Civillikuma 1828.pantu, ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1832.pantu izpildījumam vajadzīgs, lai saistības priekšmets būtu izpildīts pilnīgi. Tādēļ kreditoru nevar piespiest saņemt ne daļas izpildījumu, ne kādu citu priekšmetu tā vietā, kuru viņam ir tiesība prasīt.

No prasītājas iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem - grāmatvedības arhīva izziņas (lietas 21.lapa), rēķiniem (lietas 20., 63. – 71.lapa) ir konstatējams, ka atbildētāja nav apmaksājusi rēķinus tajos norādītajos termiņos, tādēļ parāds par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu un sniegtajiem komunālajiem pakalpojumiem ir 861,71 EUR. Kā redzams no 2017.gada 12.aprīļa rēķina (lietas 70.lapa) un parāda aprēķina (lietas 21.lapa), tad rēķinā ir veikta korekcija izslēdzot noteiktas pozīcijas, kas norāda uz to, ka prasītāja maksu par apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem aprēķinājusi par laiku, kad atbildētāja bija dzīvokļa īpašniece.

Atbildētājas iebildumus par to, ka rēķini ir izrakstīti uz iepriekšējās īpašnieces /pers. A/ vārda, tiesa atzīst par nepamatotiem, jo kā no lietā iesniegtajiem rēķiniem (lietas 20., 63. – 71.lapa) redzams, ka tie ir izrakstīti atbildētājai.

Tiesai netika iesniegti pierādījumi, ka atbildētājas īpašumam nebūtu sniegti pakalpojumi. Tiesai netika iesniegti nekādi pierādījumi, ka atbildētāja ir apmaksājusi prasītājas izrakstītos rēķinus, līdz ar to tiesa uzskata, ka nav pamata neticēt prasītājas argumentiem, ka samaksa pilnā apmērā prasītājas norādītajā laika periodā nav veikta, jo saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu, fakts, ka samaksa ir izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas veikto aprēķinu par dzīvojamās mājas uzturēšanu, apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem pareizību, turklāt atbildētāja to nav apstrīdējusi, līdz ar to parāds 861,71 EUR apmērā piedzenams no atbildētājas prasītājas labā.

2017.gada 10.novembrī un 2018.gada 18.janvārī prasītāja atbildētājai nosūtījusi pirmstiesas brīdinājumus (lietas 16. – 18.lapa), lūdzot veikt parāda samaksu, ko atbildēta nav veikusi.

Prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētājas likumiskos nokavējuma procentus par nekustamā īpašuma uzturēšanas, apsaimniekošanas un komunālo maksājumu kavējumu par laiku no 2016.gada 29.septembra līdz 2018.gada 1.janvārim 51,36 EUR.

Civillikuma 1756.pantā noteikts, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai likumu.

Civillikuma 1753.pants paredz, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Civillikuma 1652.panta 3.punkts nosaka, ka parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas.

Saskaņā ar Civillikuma 1759. panta 1. punktu procenti jāmaksā arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Savukārt no Civillikuma 1765. panta izriet, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā, ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Tiesa atzīst, ka lietā ir konstatēts maksājuma nokavējums no atbildētājas puses, kas rada nokavējuma procentu piemērošanas pamatu.

Tiesai nav pamata apšaubīt veikto procentu apmēru, kas veikts pamatojoties uz likumu, tādēļ no atbildētājas piedzenami likumiskie nokavējuma procenti par nekustamā īpašuma uzturēšanas, apsaimniekošanas un komunālo maksājumu kavējumu par laiku no 2016.gada 29.septembra līdz 2018.gada 1.janvārim 51,36 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta pirmo daļu tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi**.**

Prasītāja ceļot tiesā prasību ir samaksājusi šādus tiesas izdevumus – valsts nodevu 136,97 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 EUR, kopā 140,27 EUR, kas piedzenami no atbildētājas par labu prasītājai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu taisot spriedumu par naudas summu piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot to apmēru (..).

Ievērojot minēto, Civillikuma 1753., 1756., 1759., un 1765.pantu un prasītājas lūgumu, tiesa atzīst, ka prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos nokavējuma procentus 6 % no simta gadā no parāda pamatsummas līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, par mantas atdošanu natūrā, par personu un mantas izlikšanu no telpām un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, izņemot gadījumus, kad spriedums izpildāms nekavējoties.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 193., 204[1]., 250.[25], 250.[27] pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt prasību pilnā apmērā.

Piedzīt no SIA "/Nosaukums B/", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, par labu biedrībai "/Nosaukums A/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, parādu par apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem par laiku no 2016.gada 28.septembra līdz 2017.gada 21.martam 861,71 EUR (astoņi simti sešdesmit viens *eiro* un 71 centi), likumiskos nokavējuma procentus par laiku no 2016.gada 29.septembra līdz 2018.gada 1.janvārim 51,36 EUR (piecdesmit viens *eiro* un 36 centi) un tiesāšanās izdevumus 140,27 EUR (viens simts četrdesmit *eiro* un 25 centi), kopā 1053,34 EUR (viens tūkstotis piecdesmit trīs *eiro* un 34 centi).

Noteikt biedrībai "/Nosaukums A/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, tiesības saņemt no SIA "/Nosaukums B/", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, likumiskos nokavējuma procentus 6% gadā no piespriestā nesamaksātā pamatparāda par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai).

Noteikt SIA "/Nosaukums B/" termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese I.Rubina